

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521200281
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521200281.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. B., narodený XX.XX.XXXX, a W. B., narodená XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - I.. F. B., narodená XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom S. 3, Q. a otec - I.. I. B., narodený XX.XX.XXXX, s trvalým bytom Y. XX, Q., v konaní na návrh otca o zrušenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh otca z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 22P/184/2019-13 zo dňa 11.10.2019 súd nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého maloleté deti B. P., nar. XX.XX.XXXX a W., nar. XX.XX.XXXX do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22P/123/2019 dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi upravil styk s maloletými deťmi v sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 10.00 hod do 18.00 hod s tým, že si v určenom čase začatia styku mal. deti prevezme v mieste bydliska matky a matke deti v určenom čase ukončenia styku detí otec odovzdá v mieste svojho bydliska. Po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia súd pozastavil účinky rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015 v časti zverenia maloletých detí.

2. Neodkladná úprava bola odôvodnená tým, že v danom čase najlepšiemu záujmu detí a ich prejavenejmu názoru, na ktorý bol súd s ohľadom na rozumovú vyspelosť detí povinný prihliadať, nezodpovedala ani otcom požadovaná alternatívna neodkladná úprava smerujúca k prezvereniu detí do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, ktorý návrh súd súčasne zamietol. Vo vzťahu k argumentácii otca ohľadom hrozby na psychickom zdraví detí, táto nebola v konaní preukázaná a jej realnosť nemal súd za osvedčenú aj v kontexte predchádzajúcich okolností prípadu, na ktoré otec poukazoval, keď súd poukázal na obdobnú situáciu v roku 2016, keď už došlo na niekoľko mesiacov k prerušeniu režimu striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá skutočnosť však rozhodne nemala za následok otcom prezentované riziká vplyvu na zdravý psychický vývin detí, keď naopak pri výsluchu detí v decembri 2017 sa obe jednoznačne vyjadrili v prospech striedavej osobnej starostlivosti. Zmenu v psychickom nastavení súd detí súd nevylúčil vzhľadom na odstup času a prirodzené psychické vyspíevanie každého z detí, mal za to, že nič nenasvedčovalo tomu, že by dochádzalo k narušeniu citového vzťahu detí k otcovi. Naopak obe deti potvrdili pretrvávajúci pozitívny vzťah k otcovi, avšak deklarovali nevoľu pokračovať v striedavej starostlivosti obomi rodičmi a vôľu zotvať v osobnej starostlivosti matky. Súd konštatoval, že možnú manipuláciu detí, resp. zavrhovanie rodiča pred dieťaťom, ktoré by mohlo byť duševným ochorením, na ktoré poukazoval otec vo svojich predchádzajúcich početných návrhoch na neodkladné úpravy, je možné potvrdiť, resp. vylúčiť až

znaleckým dokazovaním v konaní 22P/123/2019, ktoré súd avizoval v záverečnom uznesení z pojednávania zo dňa 04.09.2019 a vzhľadom na obsah pohovoru s deťmi považoval za nevyhnutné vykonať v konaní vo veci samej takýto dôkaz, ktorý môže byť podkladom pre konečné meritórne rozhodnutie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B.. Taktiež vo vzťahu k prospechu maloletých detí a ich celkovým zdravotným stavom odkázal na konanie vo veci samej. Súd však v posudzovanej veci vzhľadom na okolnosti prípadu rešpektujúc najlepší záujem maloletých detí považoval za nutné zasiahnuť z úradnej povinnosti a dočasne upraviť pomery účastníkov tak, že deti dočasne neodkladnou úpravou prezveril do starostlivosti matky. K takémuto rozhodnutiu považoval za potrebné pristúpiť z dôvodu, že bolo zrejmé, že otec napriek oboznámeniu s obsahom vyjadrení maloletých detí pred konajúcou sudkyňou v meritórnom konaní vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019 nerešpektoval názor detí a ich aktuálne nastavenie, čo je v príkrom rozpore so zodpovedným výkonom rodičovských práv a povinností. Súd nemal absolútne žiadnu pochybnosť o intenzívnom a vrúcnom citovom vzťahu otca k maloletým a ani o jeho úprimnej vôli zabezpečiť pre deti to najlepšie, avšak je zrejmé, a to tak z obsahu pohovoru s deťmi, ako aj z ďalších produkovaných dôkazov v konaní vo veci samej, že spôsob, akým si otec presadzoval vlastnú predstavu o najlepšom záujme detí, dostatočne neakceptoval ich individualitu, ich vlastné predstavy, potreby a dôstojnosť, hoci deti boli vzhľadom na ich vek a rozumovú vyspelosť už schopné samostatne tieto predstavy a potreby formulovať a prezentovať. Súd považuje za potrebné zdôrazniť že predstavy a potreby detí vychádzali z jedinečnej osobnosti každého z nich, keď deti vo veku maloletého P. a malotej W. mali už v čase tejto úpravy prirodzene vlastné osobné preferencie a prehnane autoritatívny nerešpektujúci prístup z pozície rodičovskej moci môže mať práve za následok ich odmietanie. V záujme upokojenia situácie a predídenia neúmerného tlaku na deti, ktorý museli pociťovať v dôsledku otcom násťročne vyvíjaných právnych aktivít za účelom nútenej realizácie striedavej starostlivosti detí proti ich vtedajšiemu nastaveniu, mal súd za splnené podmienky na rozhodnutie bez návrhu podľa § 360 ods. 1 CMP, keď v danom prípade vychádzal z preukázanej zmeny pomerov - v danom čase aktuálne deťmi akceptovanej a preferovanej výlučnej starostlivosti matky, ktorú otec nemienil rešpektovať. Keďže neboli zistené žiadne dôvody na absolútne vylúčenie styku otca s maloletými deťmi, ktorý kontakt ani deti neodmietali a jeho udržanie súd považoval za dôležité z hľadiska zachovania ich vzájomnej emocionálnej väzby, napriek tomu, že matka vychádzajúc z otcom citovanej vzájomnej komunikácie styk s deťmi otcovi umožňovala v súlade s ich momentálnou vôľou, resp. mu výslovne nebránila v styku, súd považoval za účelom stabilizácie pomerov účastníkov za potrebné nastavenie pevných základných pravidiel styku, a to na každú druhú sobotu v mesiaci počas celého dňa s obomi deťmi s tým, že deti si v určenom čase začatia styku otec prevezme v mieste bydliska matky, avšak v čase ukončenia styku si deti od otca prevezme matka v mieste bydliska otca, čím súd sledoval to, aby bola medzi rodičov rovnomerne rozložená časová záťaž spojená s realizáciou styku, pričom takýto režim podľa súdu mal predstavovať psychologickú istotu najmä pre maloletú W., ktorá mala, vychádzajúc z opisu jej správania v posledných mesiacoch podaného obomi rodičmi, zjavne výraznejší problém s opätovným prespávaním u otca. Súd zdôraznil, že v prípade vôle detí, najmä P., ktorý je starší a evidentne omnoho samostatnejší než mladšia W., bolo možné, aby prípadne v súlade s vlastnou vôľou u otca i prespal, eventuálne, aby si deti s otcom tak ako dovtedy dohodli individuálny kontakt v trvaní niekoľkých hodín aj počas bežného pracovného týždňa, ktorý však vzhľadom na súdu neznámy týždenný režim detí v školskom roku 2019/2020 ponechal súd plne v kompetencii rodičov a detí bez autoritatívnej úpravy. Plnenie vyživovacej povinnosti otca súd zatiaľ rovnako ponechal na zodpovednosti samotného otca ako povinnej osoby, resp. taktiež na dohodu rodičov.

3. Otec sa svojím návrhom zo dňa 21.01.2021 opakovane domáha zrušenia neodkladného opatrenia z dôvodu, že Okresný súd Bratislava V nie je zárukou zákonného postupu, keď od 22.10.2020 nekoná na odvolanie otca proti ďalšiemu nezákonnému uzneseniu 22P/123/2019 -1495, ktoré podľa vyjadrenia predsedu Krajského súdu v Bratislave zaslaného otcovi, nie je dodnes evidovaná na Krajského súdu v Bratislave rovnako, ako nie je do dnešného dňa doručené odvolanie proti nezákonnému úkonu Upovedomenie o výsluchu, keď konajúca predsedníčka súdu namiesto uznesenia, ako vydala v roku 2017 v konaní pod sp. zn. 17P/169/2016, opakovane pred nezákonným výsluchom detí 4.9.2019 a 16.12.2019, namiesto uznesenia vydala upovedomenie, proti čomu sa otec odvolal na Krajský súd v Bratislave dňa 6.12.2020. Súd v zamietnutí 98.Návrhu otca na výkon súdneho rozhodnutia prehlasuje, že nemusí konať, podľa obsahu uznesenia a použitých fráz bolo uznesenie podrobne otcom pomocou použitého softvéru na odhaľovanie zhôd v uzneseniach L.. J. B. s výsledkom, že časti uznesenia sú zhodné s uzneseniami L.. J. B.. Konajúca sudkyňa hrubo napáda a ohovára otca, hoci je na súde len dva mesiace a nemá vedomosti o prípade, že údajne otec chce „násilné odobratie detí“, čo otec nikdy nežiadal a konanie sudkyne nemožno klasifikovať inak ako poškodzovanie cudzích práv, ponižovanie

otca a ohováranie. /zhoda s textami T., L. U./, čo otec nikdy nežiadal. Otec má s deťmi aj napriek 8-ročnej snahe predsedníčky súdu o likvidáciu otca stále vynikajúce vzťahy, opakovane si deti vymohli u matky oba vianočné sviatky s otcom, avšak opakovane matka marí už aj uznesenie 22P/184/2019. Otec žiadal predsedu T.. P. pred výsluchom dňa 12.12.2017 a 4.9.2019, ako aj pred výsluchom dňa 16.12.2020, aby predseda v r. 2017 a 2019 alebo obe podpredsedníčky odmietajúce konať v r. 2020, jednoduchým úkonom vydania uznesenia, odovzdali bezkonfliktne maloleté deti po skončení výsluchu na súde v r. 2019 dokonca v čase starostlivosti otca, r. 2020, čo však predseda aj podpredsedníčky na výzvu otca odmietli a dokonca opakovane odmietli konať na námietku zaujatosti sudkyne. Sudkyňa podľa zbierky úmyselne prekrútených nálezov V. od L. U., absolútne nelogicky a bez prečítania si tohto 40 rokov starého nálezu napáda otca prirovnávajúc ho k prípadu G. F., hoci otec ani matka maloletých detí P. a W. nie sú alkoholici, ako v uvedenom prípade. Je šokujúce, že sudkyňa takýmto otrasným prípadom chce preukazovať propagandu prevažovanie záujmu dieťaťa nad záujem rodiča, s čím daný prípad nesúvisí, okrem potreby ochrany detí pred zanedbávaním rodičmi alkoholikmi. Sudkyňa dokonca nelogicky používa tento nálež s odkazom na rovnosť rodičov, pričom v uvedenom náleze sa absolútne o rovnosti práv rodičov nehovorí, je podivuhodné ak sudca bez rozmyslu, zjavne podľa konania VSÚ L.. Z., alebo predsedníčky súdu sa odvoláva na úplne nepoužiteľný nálež, čím je preukázané zasahovanie predsedníčky súdu do konania, napriek jej tvrdeniam pri kontrole spisu v auguste 2020 na sťažnosť otca cez GP SR na sabotovania názoru senátu 1CoE KS BA v uznesení 1CoE/1/2020, že do konania nemôže zasahovať, za čo podal otec podnet na GP SR, Súdnu radu a NAKA do prebiehajúcich vyšetrovaní. Súd v konaní potvrdil názor otca o právoplatnosti časti rozsudku 20P/325/2012 z 30.06.2015 a 8C/422/2009 z 28.05.2010, ktorý horeuvedené osoby úmyselne neakceptujú a porušujú, čím dochádza u uvedených osôb ku kriveniu práva podľa § 326a v zmysle novely Trestného zákona s následkom porušovania práv podľa priloženého ÚS SR predsedu ÚS SR JUDr. I. N. a k psychickému týraniu oboch maloletých detí bránením v rovnocennej starostlivosti opakovaným neodborným výsluchom predsedníčkou súdu dňa 16.12.2020 pri nezákonnej prítomnosti L.. S. v rozpore s čl. 38 CMP a Dohovorom o právach dieťaťa. Predsedníčka sudu koná napriek tomu, že obe podpredsedníčky od 6.9.2020 a 14.11.2020 nepostúpili Námietku zaujatosti a ani Námietku zaujatosti zo dňa 30.9.2019 v konaní 2Em/4/2019 napriek upozorneniu senátu 1CoE zo dňa 28.5.2020 na vyšší súd podľa nálezov US III 24/05 a 47/05 ÚS SR, čím sú všetky rozhodnutia L.. J. B. neprávoplatné. Konajúca sudkyňa napáda otca, keď podľa čl.6 ods.1 EU Dohovoru dopĺňa dôkazy o porušovaní zákona predsedníčkou súdu a T.. Q. /zrušenie obnovenia časti rozsudku o prázdninách dna XX.X.XXXX pri výsluchu rodičov/. Konajúca sudkyňa neakceptuje rovnako ako predsedníčka súdu najnovšie poznatky doložené otcom v štúdií Švédskej univerzity, Univerzity Tubingen Nemecko a polikliniky Zahreb z ostanej konferencie v Belehrade, o vhodnejšej forme v starostlivosti dieťaťa pri striedavej výchove ako výchova len jedným rodičom. Na Okresnom súde Bratislava V sa rozhoduje o maloletých deťoch prefeminizované vedenie a sudkyne, ktorí nežijú v kompletných funkčných rodinách a snažia svoje rodinne problémy nariaďovať maloletým deťom namiesto ochrany rodiny a obnovy vzťahov, dokonca súd, neuvedúc jeden logický dôvod, konajú len podľa nezákonnej vyhlášky 207/2016 a prednášok T.. L. U., prehlasuje, že údajne sú ospravedlniteľné dôvody, aby rodičom a deťom nenariadil poradenstvo, rovnako, ako ÚPSVaR/ hoci otec stále žiada konfliktnú matku a babku, ktoré sú zdrojom rozvodu. Súd sa odvoláva na neoverené a pozmenené výpovede detí, ktoré sú však len fantáziou predsedníčky súdu a pokiaľ nebudú zvukové záznamy vydané otcovi je akékoľvek rozhodnutie súdu neprávoplatné pre porušenie čl. 18 ods. 2 Ústavy, bránenie v zákonom práve a povinnosti súdu, vysporiadať sa s každým dôkazom, nie ako súd prehlasuje, že nemal povinnosť vykonať všetky dôkazy. Súd opakovane porušil čl.12 Dohovoru o právach dieťaťa a nezistil názor detí a nevytvoril podmienky pre zistenie Slobodného názoru detí vytvorením rovnocenných podmienok konania obnovením striedavej výchovy, takže uznesenie súdu je podľa § 38 Všeobecného komentára čl.12 Dohovoru o právach dieťaťa neprávoplatné. Uvedený stav je dôkazom o absolútnej nefunkčnosti tunajšieho súdu. A pod vedením L.. J. B. organizovaná skupina 23 sudcov, ochotných poskytnúť záruku za obvineného bývalého predsedu súdu, šikanuje, ponižuje a psychicky týra obe maloleté deti po dobu 8 rokov a v súčasnosti opakovane po dobu 20 mesiacov. Na súde konajú bez poverenia sudcov odborne nespôsobilé VSÚ, ktoré úmyselne pozmeňujú spolu so súdnou tajomníčkou uznesenia. O maloletých deťoch rozhodujú sudkyne, ktoré sú slobodné matky, alebo rozvedené, nežijú v kompletnej rodine a svoje problémy a spôsob života sa snažia vnučovať v svojich rozhodnutiach maloletým deťom. Súd ani ÚPSVaR za 10 rokov nevykonal žiadny úkon na zachovanie rodiny, žiadnu odbornú pomoc maloletým deťom, ale naopak, len škodenie a ničenie detí, otca, jeho rodiny a rodičov. Otec maloletých týmto žiada, aby súd konal zákonným sudcom podľa zákona v konaní 2Em/4/2019 a nie konaním VSÚ a asistentky nezákonným vylúčením NO otca do konania 22P! V zmysle platnej legislatívy ÚS SR o nezákonnosti konania VSÚ bez poverenia sudkyne pre porušovanie práva na

zákonného sudcu. VSÚ vypovedala u vyšetrovateľa OKP BA V, že návrhy otca vylučovala podľa písomného príkazu JUDr. F., ktorá tak konala v rozpore s právnym názorom senátu 11 CoP v č. k. 11CoP/187/2016 kde pri marení výkonu matkou Krajský súd v Bratislave jasne deklaroval, že súd nemá konať a začínať konanie 17P/169/2016, ale konať v exekučnom konaní, odstrániť príčiny na strane matky a babky a udržať zákonom danú a chránenú striedavú starostlivosť podľa rodičovskej dohody. 12. až 16. námietka zaujatosti, ktoré neboli podľa nálezů ÚS SR -III 24/05 a ÚS 47/05 postúpené bývalým predsedom T.R. P., bývalým podpredsedom T.D. F. ani súčasnými podpredsedníčkami postúpené na vyšší súd, ani neprejednané v Sudcovskej rade Okresného súdu Bratislava V, sú tak všetci doteraz konajúci sudcovia tunajšieho súdu, všetci VSÚ, asistenti a súdna tajomníčka zaujatí a vylúčení z akéhokoľvek konania, pokiaľ prešetrením námietky nepreukážu opak, okrem novej sudkyne v konaní 2Em/4/2019. Pri nahliadnutí do spisu 2Em/4/2019 a 22P/123/2019 dňa 11.11.2019 otec maloletých skonštatoval, že v spisoch sa od 24.6.2019 stále nenachádza poverenie sudkyne ku konaniu zamestnancov súdu, t. j. VSÚ, asistentky a súdnej tajomníčky, čím na súde trvá už 8 rokov stav, keď rozhodnutia VSÚ sú neprávoplatné a v rozpore s Ústavou, rovnako ako v konaní 22P/123/2019 a ďalších účelovo začatých celkom 39 konaní. Po nezákonom výsluchu detí dňa 16.12.2020 podal otec maloletých v konaní 22P/123/2019 a úmyselne začatom ďalšom konaní 22P/96/2020 opakovaný návrh na zastavenie nezákonne vedených konaní, kde súd 19 mesiacov nevykonal okrem prieťahov v úmyselnom nezákonom opakovanom nariaďovaní znaleckého dokazovania žiadny dôkaz a ničím nepreukázal živé tvrdenia v návrhu matky na prezverenie matky, s ktorými sa súd bezvýhradne stotožňuje a do dnešného dňa odmieta v rozpore s čl.48 ods. 2 Ústavy SR vydať zvukový záznam z výsluchu dňa 4.9.2019, čím nie sú preukázané ani nepravdivé tvrdenia súdu na liste č. 215 o údajnej výpovedi detí a tým ani nie je preukázaná dôvodnosť svojvoľného obmedzenia rodičovských práv a povinností otca podľa názorov sudkyne, PhDr. W., F. L.. Z. /súd podľa nej môže konať len na základe prežívania dieťaťa/ a matky, keď výrok uznesenia 22P/184/2019 - len „stretávanie sa otca“ 2 x 8 hodín do mesiaca nie je zhodný s tvrdeniami súdu o údajnej výpovedi detí podľa „dôvodu sudkyne“ na liste č. 251 v spise 22P/123/2019 s podivuhodným názvom Úradný záznam. Dňa 11.8.2019 informovala VSÚ otca a 17.8.2019 matku, že podľa zastupujúcej T. D. M., PhD., platí nezákonné uznesenie 22P/184/2019 iba počas školského roku a počas školských prázdnin platí samostatná výroková časť rozsudku 8C/422/2010 zo dňa 28.05.2010 a samostatná výroková časť rozsudku zo súdom schválenej Rodičovskej dohody v č. k. 20P/325/2012 zo dňa 30.6.2015 o starostlivosti počas školských prázdnin a sviatkov v pomere 50/50 a intervale 15/15 dní. Dňa 24.8.2019 VSÚ na informatívnom výsluchu rodičov zmenila VSÚ rozhodnutie z 17.8.2019, keď podľa názoru zastupujúcej JUDr. R. Q. /náhradníčky v komisii pre výber MS SR na post predsedníčky súdu/, bez akéhokoľvek písomného zdôvodnenia a vydania uznesenia VSÚ prehlásila, že nezákonné uznesenie 22P/184/2019 platí údajne aj cez prázdniny, hoci súd v rozpore so zákonom udržiava svojím nekonaním a opakovanou snahou už o piate nezákonné znalecké dokazovanie protiústavný stav neodkladného opatrenia už 17 mesiacov pri zadržiavaní detí matkou v byte babky už 17 mesiacov. Na odvolanie otca Krajský súd v Bratislave v č. k. 8Co/337/2010 zrušil nezákonné zverenie maloletých detí do starostlivosti matky, matka však naďalej za pomoci sudcov, sústavne prehlasujúcich v rozpore s čl.41 Ústavy SR, že „deti sú vo faktickej starostlivosti matky“, zadržiavala a v súčasnosti zadržiava na základe nezákonného uznesenia 22P/184/2019 obe maloleté deti. Krajský súd v Bratislave zrušil zverenie detí do starostlivosti matky z dôvodu absencie vyjadrenia kolízneho opatrovníka v zistení slobodného názoru maloletých detí, či súhlasia so životom bez otca, unesené a nasilu protiprávne zadržiavané celou rodinou matky. ÚPSVaR, konajúci na súde v rozpore so zákonom, si opakovane zanedbal svoju zákonnú povinnosť a na dožiadanie Krajského súdu v Bratislave opakovane nedodal vyjadrenie k nezákonne prijatému potvrdzujúcemu uzneseniu 11CoP/420/2019. Dňa 22.12.2020 podal otec podnet na Mimoriadne dovolanie Ministerky spravodlivosti SR na zrušenie nezákonných uznesení 22P/184/2019 a 11CoP/420/2019. Dňa 27.12.2020 podal otec maloletých podnet na Mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora na zrušenie nezákonných uznesení 22P/184/2019 a 11CoP/420/2019. Predsedníčka súdu nekoná od augusta 2020 na 4 Návrhy na neodkladné opatrenie podané v konaní 22P/123/2019, všetky opakovane vylúčila do ďalších konaní 22P/96/2020 a 22P/108/2020, pričom uznesenia nedoručila otcovi, ale len matke a kolíznemu opatrovníkovi, kde namiesto uznesenia nekoná podľa CMP, ale opakovane svojvoľne odosiela otcovi len upovedomenie o výsluchu detí zo dňa 2.12.2020, avšak výsluch plánovala na 16.12.2020, aby otec nestihol sa odvolať, otec podal proti tomuto nulitnému rozhodnutiu odvolanie na Okresný súd Bratislava V aj Krajský súd v Bratislave rovnako ako odvolanie proti ďalšiemu nezákonnému uzneseniu 22P/123/2019 -1495 a ďalšom znaleckom dokazovaní napriek vylúčeniu sa už druhého znalca, ktoré opakovane trpí prekážkou litispendencie skôr vydaného pozmeneného uznesenia potvrdeného Krajského súdu v Bratislave v č. k. 22P/123/2019 -492, kde súd po námietke otca upustil od nezákonného konania svojvoľného výberu

psychiatra psychologom bez súhlasu detí a rodičov. Uznesenie 22P/184/2019 a rovnako dokument Upovedomenie o výsluchu je absolútne nulitný dokument, ktorým konal súd v rozpore so zákonom, bez vydania uznesenia, opakovane v rozpore so zákonom v neprirodzenom prostredí na súde a opakovane v rozpore s § 38 CMP za prítomnosti kolízneho opatrovníka ÚPSVaR, napriek podaniu diskriminačnej žaloby otca na ÚPSVaR, hoci otec podal už 15. návrh na vylúčenie ÚPSVaR pre porušovanie práv dieťaťa, absolútnu nečinnosť, odporúčanie znaleckého dokazovania t. j. nátlaku podľa § 192 TZ, ods.1 a ods.4 písm. d), na maloleté deti už po dobu 10 rokov, napomáhanie matke v marení výkonu súdneho rozhodnutia podľa § 349 TZ. Opakovane súd nariaďuje výsluch tak, aby deti nemohli byť o otcom, /upovedomenie vystavuje 2.12.2020 a výsluch nariaďuje 16.12.2020, aby otec nestihol podať opravný prostriedok, absolútne sabotuje legislatívu EÚ, neakceptujúc čl. 13 EÚ Dohovoru a čl.47 ods.2 Charty práv EÚ o možnosti odvolania sa proti každému administratívne opatreniu na vyššom súde, neakceptuje čl. 6 ods. 1 EÚ Dohovoru o vysporiadaní sa súdu so všetkými dôkazmi, hoci na zvukovom zázname v spise má dôkaz o psychickom týraní W. babkou V. P., neakceptuje legislatívu OSN podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, že „Slobodný názor dieťaťa“ je možné zistiť len v stave rovnocennej starostlivosti ale snaha o opakovaný názor detí po 19 mesiacoch zadržovania matkou, je len opakovane snahou o zistenie zmanipulovaného názoru matky, neakceptuje legislatívu, ktorú otec predložil pred nezákonným výsluchom dňa 4.9.2019, nemá absolútne žiadnu empatiu k deťom a opakovane ich vystavuje konfliktu lojality v rozpore s čl. 5 ZoR, sabotuje Ústavu SR a Dohovor o právach dieťaťa, keď opakovane rozhodla bez toho, aby zistila názor detí, či súhlasia s opakovaným neodborným výsluchom, či súhlasia s vypovedaním na súde, alebo chcú využiť svoje právo nevypovedať, napriek jej teóriám produkovaným na pojednávaní dňa 20.11.2020 považuje a ponižuje maloleté deti na úroveň vecí, koná v rozpore s vlastným konaním, keď v tej istej veci vydala uznesenie o výsluchu v č. k. 17P/169/2019 dňa 16.11.2016 s možnosťou odvolať sa s podmienkou prítomnosti detského psychológa, ale u dôvodu odvolania sa otca obchádza zákon, čím opakovane koná v rozpore so zákonom. Dňa 27.8.2019 podal otec maloletých návrh na zastavenie nezákonne vedeného konania 22P/123/2019, návrh na odročenie pojednávania a návrh na zrušenie nezákonného výsluchu. Predsedníčka súdu svojvoľne premenovala návrhy otca na „žiadosti“, ktoré nechala úmyselne zamietnuť VSÚ a doručila otcovi dňa 3.9.2019 na súkromnú mailovú adresu a v deň pojednávania do elektronickej schránky ráno o 8.00 hod, čím je preukázaný úmysel a absurdné správanie predsedníčky súdu. Dňa 16.12.2019 vypočula predsedníčka súdu obe maloleté deti v čase od 11.00 do 12.00 hod. opakovane v rozpore s § 38 CMP za prítomnosti L. T. S., pričom pracovníčka súdu, ktorá otvárala dvere na výsluchovni, neumožnila otcovi podľa legislatívy OSN byť prítomnému pri výsluchu a opakovane neodovzdala otcovi autentickú zápisnicu s podpisom detí ani zvukový záznam podľa rozhodnutia NS SR 5Cdo/103/2018. Otec maloletých podal dňa 16.12.2020 ihneď žiadosť o vydanie zvukového záznamu, ktorý opakovane tak ako aj zvukový záznam z nezákonného výsluchu dňa 4.9.2019, nebol otcovi dodnes doručený. Z dôvodu nekonania podpredsedníčky súdu vo veci námietky zaujatosti zo dňa 30.9.2019 v konaní 2Em/4/2019, napriek upozorneniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1CoE/1/2020, napriek vedomosti predsedníčky súdu o tejto námietke, ani jedna z podpredsedníčok dodnes o námietke nerozhodla, podpredsedníčka súdu nekoná od 6.9.2019 ani opakovane na ďalšiu námietku od 14.11.2019 na 14. námietku zaujatosti sudcov, VSÚ, asistentky a súdnej tajomníčky. Nekonanim vo veci námietky zaujatosti zo dňa 30.9.2019 a rozhodnutím JUDr. Srogončíka, podľa zápisu v spise len o založení námietky do spisu, umožnil bývalý predseda nezákonný postup JUDr. F. a VSÚ v konaní 2Em/4/2019 a nezákonné nariadenie uznesenia 22P/184/2019 vydané predsedníčkou súdu, o vylúčení ktorej úmyselne bývalý predseda nerozhodol 8 rokov. Otec podal sťažnosť predsedovi Najvyššieho súdu SR, kde podpredsedníčka NS SR postúpila námietky opakovane na Krajský súd v Bratislave a Okresný súd Bratislava V. Až po tejto opakovanej sťažnosti odoslala podpredsedníčka súdu otcovi oznam Sprl., elektronicou poštou bez doručky, kde tvrdí nepravdivé údaje, že údajne už otcovi odpovedala dňa 30.11.2019, . hoci otcovi nebolo nič doručené a údajne námietku zaujatosti preposlanú 6.9.2020 z Krajského súdu v Bratislave na tunajší súd a aj ďalšiu 14. námietku zaujatosti zamietla opakovane pri porušení Ústavného nálezu III ÚS 47/2005 o povinnosti odoslať námietky na vyšší súd a týmto svojim konaním odôvodnila, že nebudú obe podpredsedníčky konať ani na 15. a 16. námietku zaujatosti zaslanú otcom obom podpredsedníčkam tunajšieho súdu s výzvou na zamedzenie nezákonného výsluchu a s výzvou na vylúčenie predsedníčky súdu zo všetkých konaní. Predsedníčka súdu pojednávala dňa 20.11.2020 v č. k. 22P/135/2019 v rozpore so zákonom, kde uviedla, že otec podal námietku podpredsedníčke súdu a námietka bude zamietnutá, a preto pojednáva, pričom potvrdila jej pomer k sporu, neakceptovanie Ústavy SR, keď prehlásila, že neakceptuje nález ÚS SR z dôvodu, že je z r. 2005, lebo predsedníčka koná len podľa CMP a CSP, sabotujúc jej zákonné povinnosti. Súd na Návrh otca na neodkladné opatrenie v konaní 2Em/4/2019 od 8. augusta 2019 so 7-dňovou lehotou 4 mesiace nekoná. Súd na návrh otca na neodkladné opatrenie v

konaní 22P/123/2019 podaný na rajský súd v Bratislave dňa 3.8.2020 so 7-dňovou lehotou 5 mesiacov nekoná, súd na návrh otca na neodkladné opatrenie v konaní 22P/123/2019 podaný na Krajský súd v Bratislave dňa 23.8.2020 4 mesiace nekoná. Súd na návrh otca na neodkladné opatrenie v konaní 22P/96/2019 zo dňa 15.11.2020 dve mesiace nekoná. Podpredsedníčky súdu už tri roky podľa pokynov bývalého predsedu JUDr. Srogončika nekonajú na námietky zaujatosti. Po návrate spisu na Okresný súd Bratislava V dňa 14.9.2020 súd nekoná a dňa 2.10.2020 začína ďalšie nové konanie 22P/96/2020, v ktorom sa súd pýta otca, či otec trvá na neodkladných opatreniach podaných v auguste 2020, avšak otcovi zasiela len text postúpenia konania 11 Cpno/15/2020 a neodosiela a nekoná na konanie 20CPno/15/2020 z 3.8.2020, čo odôvodnila predsedníčka súdu na pojednávaní dňa 20.11.2020 v č. k. 22P/135/2019 výrok: prepáčte, ja sa Vám strašne ospravedlňujem, s hrôzou som zistila, že to druhé neodkladné opatrenie som zabudla /tri mesiace/, takto som ho mala tu zastrčené v spise. Dňa 2.10.2020 opakovane vytyčuje pojednávanie v konaní 22P/135/2019, hoci otec podal dňa 10.9.2020 Návrh na jeho zastavenie a nariadenie Výchovného opatrenia v konaní 2Em/4/2019. Dňa 1.10.2020 nariaďuje znalecké dokazovanie u L. V. N. U.. s lehotou konania 120 dní, hoci znalkyňa požiadala o vylúčenie. Dňa 24.10.2019 bolo na súd Okresnom súde Bratislava V doručené z Krajského súdu v Bratislave otcovo neodkladné opatrenie na zrušenie nezákonného neodkladného opatrenia 22P/184/2019, t. j. ešte pred začatím odvolacieho konania proti uzneseniu 22P/184/2019, avšak konajúca predsedníčka súdu do dnešného dňa po dobu 15 MESIACOV nekoná na neodkladné opatrenie. Ako zmenu pomerov otec uviedol, že matka maloletých opakovane chce rušiť časť právoplatného rozsudku sp. zn. 20P/325/2012 zo dňa 30.6.2015, podľa ktorého prídavky poberá matka a daňový bonus otec, a oznámila otcovi, že si uplatní u zamestnávateľa daňový bonus, keď sa nezákonne pri 20-mesačnom marení výkonu súdneho rozhodnutia podľa 98. návrhu otca, na ktorý súd nekoná, podľa nej stará o deti na základe nezákonného a neprávoplatného uznesenia 22P/184/2019. Matka maloletých absolútne nekomunikuje, už 19 mesiacov má zablokované mobilné číslo otca a mail, oznámila otcovi, že už ani mailom nebude komunikovať. Matka zakúpila deťom PC, iPad, mobil a namiesto športových aktivít, ktoré vykonávali 10 rokov, trávia čas len na PC, maloletá W. opakovane mesačne pretelefonuje 4 hodiny a vyrába namiesto paušálu 7 eur otcovi faktúry za 20 eur, celé dni trávia obe deti na mobiloch a PC. Matka na základe nezákonného neodkladného opatrenia 22P/184/2019 zmenila bez vedomia a súhlasu otca trvalý pobyt a deti sú nahlásené matkou na S., k čomu nepomohol účastník konania Mestská časť D... Matka bez vedomia a súhlasu otca nechala zaočkovať maloletú Hanku proti MMR, hoci sa rodičia predtým dohodli, že nebudú maloletú očkovať. Matka nerieši námietky otca pri zhoršených výsledkoch v škole, na všetko odpovedá, že sa má otec dohodnúť s deťmi. Matka oznámila otcovi, že nemá dôvod podporovať deti v rozšírenej starostlivosti. Na opakované žiadosti otca k dohode o úprave školských prázdnin a sviatkov sa matka odmieta dohodnúť, neakceptuje stav, ktorý mali deti 10 rokov, už dva roky neumožnila deťom mať s otcom letné prázdniny, v r. 2019 neumožnila deťom byť s otcom počas novoročných školských prázdnin. Po 10 rokoch tak neboli maloleté deti s oboma rodičmi na Štedrý večer, obe deti sa s otcom dohodli a boli s matkou a babkou na Štedrý večer, oba vianočné sviatky s otcom. Maloleté deti chceli byť na Silvestra s matkou, s otcom sa dohodli, že prídu na Nový rok v piatok 1.1.2021 od 11.00 hod. do soboty 2.1.2021 do 18.00 hod. Otec maloletých informoval o tejto dohode matku mailom v sobotu 17.12.2019 a aj textovou správou a opakovane informoval matku mailom, keď si to deti s otcom potvrdili 26.12.2020. Vo štvrtok 31.12.2019 matka oznámila otcovi, aby si zmenil program, lebo ide k sestre na vianočné stretnutie, potom oznámila, že aj deti chcú presunúť stretnutie a následne po tom, ako vyšlo nariadenie o sprísnení podmienok a zákaze vytvárania nových bublín, matka zrušila plánovanú oslavu, avšak neumožnila deťom byť s otcom podľa dohody od piatka do soboty, maloleté deti tak po 10 rokoch neboli s otcom ani na Silvestra ani na Nový rok. Otec sa dostavil v piatok 1.1.2021 na Závadskú ulicu o 11.00 hod., ako sa dohodol s deťmi už 17.12. 2019 a opakovane 26.12.2019. Matka zdvihla Intercom a oznámila otcovi, že deti spia. Otec požiadala matku, aby deti zobudila a podľa dohody poslala za otcom, otec oznámil deťom textovou správou deň predtým, že príde v piatok a aj v piatok oznámil deťom, že čaká na ne pred domom a počká, matka deti otcovi neodovzdala, ani na otcovu žiadosť deti do 14.00 hod. nepriviezla otcovi. Súd deklaruje nezákonne v nevykonateľnom uznesení v č.k. 22P/184/2019, že podľa „vôle“ deti si majú deti s otcom dohodnúť čas aj nad rámec nezákonne stanoveného času, čo nemá oporu v žiadnom zákone okrem teórie U., len každú nepárnu sobotu v čase 2x 8 hodín. Napriek dohode detí s otcom a potvrdením tejto dohody matke dva týždne vopred, matka nakoniec z dôvodu jej osobných záujmov neakceptujúc dohodu detí s otcom ani prípadný program otca v nedeľu, úmyselne dohaduje oslavu na sobotu v čase starostlivosti otca, hoci otec s tým nesúhlasil, keďže matka mala možnosť zorganizovať si stretnutie s rodinou jej sestry v nedeľu. Uznesenie 22P/184/2019 je absolútne nevykonateľné, neodôvodnené a s absenciou formálnej logiky, ktorým súd už 19 mesiacov šikanóznym výkonom práva porušuje práva maloletých detí a otca, ponecháva matku, aby vychovávala deti k svojvôli a porušovaniu zákona, matka

nevedie deti k úcte k otcovi a povinnostiam detí, maloleté deti pod vplyvom propagandy U.. W. konajú podľa vzoru matky, matka ich učí svojvôli a je im príkladom porušovania zákona a všetkých pravidiel a dohôd, maloletá Hanka už kopíruje svojvoľné narcistické konanie matky a komunikuje s otcom po vzore matky negatívne a opakovane ju za to P. musí upozorňovať, aby sa správala k otcovi slušne. Matka odmieta deťom umožniť byť s otcom počas súčasných novoročných školských prázdnin, otec navrhol dňa 2.1.2021 obom deťom, že po ne príde v stredu 6.1.2021, obe deti už sú však matkou naučené, že stačí hovoriť podľa návodu MS SR v liste ministra Gála na súdy SR, že nechceme a nevieme. Matka dokonca 24.8.2020 vypovedá na informatívnom výsluchu rodičov, že vychováva deti k tomu, že nemusia poslúchať rodičov a majú si robiť čo chcú. Maloletá Hanka po vzore matky má záujem len o sledovanie filmov v TV, má už problém ísť na krátku prechádzku do parku, P. a otec sa musia prispôbovať tomu čo chce, matka v tomto deti podporuje a vedie k absolútnej svojvôli. Akékoľvek predlžovanie tohto nezákonného stavu je neúnosné, súd tak obmedzuje slobodu pobytu otca a maloletých detí, absolútne nevykonateľným absurdným textom uznesenia 22P/184/2019 podľa predstáv predsedníčky súdu podľa prania matky, čím súd obnovil u maloletej W. opakovane stavy regresu z r. 2016 a umožňuje matke udržiavať W. v strachu z prespatia kdekolvek, čo sama matka potvrdzuje na výsluchu dňa 24.8.2020. Matka nechápe, prečo z nej má W. strach a sústavne jej niekoľkokrát za hodinu píše, kde je a čo robia s otcom. Súd má v konaní XXP/XXX/XXXX aj 2Em/4/2019 dôkaz -zvukový záznam s poradenstva F. a zápis záznamu výpovede W.y v TO otca už z júna 2019, ktorý jasne preukazuje aktívne bránenie matkou, manipuláciu W. a jej emocionálne zneužívanie matkou a babkou, ktoré umožňujú konajúci sudcovia už 19 mesiacov a celkom 10 rokov!. Takéto konanie matky je umožnené matke po dobu 10 rokov napomáhaním všetkými doteraz konajúcimi sudcami Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave. Súd má dostatok dôkazov, že príčinou súčasného stavu je matka a jej matka, ktoré dlhodobo systematicky úmyselne spôsobujú zavrhovanie otca len kvôli osobným skúsenostiam matky s jej otcom a babky s jej otcom a manželom alkoholikom. Súd opakovane neakceptuje nález Krajského súdu v Košiciach potvrdený ÚS SR. Opakovane ako v r.2016 v č.k. 22P/184/2016 sudkyňa napáda otca v č.k. 22P/133/2019, kde opakovane tvrdí, že otcom predložený nález Krajského súdu v Košiciach potvrdený ÚS SR podľa predsedníčky súdu údajne nemá oporu v zákone, čo je dôkaz o pomere k sporu predsedníčky Okresného súdu Bratislava V - konanie nesúladne s ústavou SR, že údajne rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach písomne potvrdené ÚS SR neplatí a ani na opakovanú požiadavku otca o náhradu času v prípade matkou nahlásenej karantény matky neodpovedá a odvoláva sa len na rozhodnutia Úradu verejného zdravotníctva. Od r. 2016 predsedníčka súdu napáda otca, tvrdiac, že neplatí priložený nález Krajského súdu v Košiciach potvrdený ÚS SR. Predsedníčka súdu uvádza, že nariadila otcovi striedavú starostlivosť. Otec uvádza, že následne už po druhýkrát spôsobila ako v r. 2013 aj v r. 2019 úmyselné zrušenie striedavej starostlivosti a opakovane úmyselne pri prekážke litispendencie a úmyselného opomenutia si zákonnej povinnosti podľa čl. 12, pri procesnej prekážke absencie právnej legitimity neexistujúceho ÚPSVaR Bratislava, ktorý je príspevkovou organizáciou ústredia PSVaR. Matka maloletých absolútne nekomunikuje, k čomu núti aj maloleté deti. Na základe preukázania rozsiahleho porušovania zákona pracovníkmi ÚSPVaR, sudcami a VSÚ Okresného súdu Bratislava V a na základe súčasného kritického stavu manipulácie maloletej W. matkou, čo už matka nezvláda, priložených najnovších vedeckých poznatkov, otec maloletých navrhuje súdu, aby súd neodkladne v záujme ochrany zdravia a zdravého vývoja maloletých, ktoré súd napomáha matke mariť už 10 rokov, vydal uznesenie o zrušení nezákonného nulitného uznesenia 22P/184/2019 pre jeho neprávoplatnosť a nulitu a zabránil po nezákonne vykonanom nátlaku v opakovanom vypočúvaní detí na súde dňa 16.12.2020 v ďalšom úmyselne začatom konaní 22P/96/2019 v súdom plánovanom, opakovanom, neodôvodnenom znaleckom dokazovaní len pre presadzovanie osobných názorov predsedníčky súdu podľa jej osobného života výchovy dieťaťa bez otca a aby súd konal podľa čl. 32 ods. 4 Listiny ľudských práv a Dohovoru o právach dieťaťa v zmysle dohody rodičov a právoplatnom rozsudku o striedavej starostlivosti 20P/325/2012 takto rozhodol: Na základe vyjadrenia predsedníčky súdu na pojednávaní dňa 20.11.2020, že ak nie je otec spokojný s jej rozhodovaním, má si počkať na novú sudkyňu a konať v konaní 2Em/4/2019: Otec maloletých navrhuje súdu z dôvodu nezákonného stavu a sústavnej manipulácii maloletej W. matkou a aktívnemu bráneniu matkou v rozšírenej starostlivosti podľa nevykonateľného uznesenia 22P/184/2019, aby v zmysle právneho názoru vo výroku predsedu Krajského súdu v Bratislave v č. k. 8Co/337/2010 a za účelom zabezpečenia zákonnej povinnosti rovnosti účastníkov konania v konaní pred súdom z úradnej povinnosti v zmysle Ústavy SR a čl. 32 ods. 4 Listiny ľudských práv a základných slobôd a čl. 2, čl. 3 a čl. 18, čl. 19 Dohovoru o právach dieťaťa a v zmysle Ústavným súdom potvrdeného rozhodnutia Krajského súdu Košice, 8CoP/67/2013 a podľa právneho názoru predsedu Krajského súdu v Bratislave v č. k. 8Co/337/2010 podľa čl. 32 ods. 4 Listiny ľudských práv a základných slobôd a podľa Dohovoru o právach dieťaťa, že nariaďuje neodkladné

opatrenie, ktorým zrušuje nezákonné nulitné uznesenie o neodkladnom opatrení 22P/184/2019 a nezákonné potvrdzujúce uznesenie 11 CoP/420/2019 vydanom rovnako pri prekážke litispendencie, absencii právnej legitimity ÚPSVaR a pri opakovanom úmyselnom zanedbaní si zákonnej povinnosti verejného činiteľa podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, nedoručením vyjadrenia ÚPSVaR, čím je podľa § 38 Všeobecného komentáru čl. 12 k čl. 12 toto uznesenie nulitné a neprávoplatné a súd obnovuje v plnom rozsahu právoplatnosť rozsudku v č. k. 20P/325/2012 zo dňa 30.6.2015 na základe dohody rodičov. Matka je povinná odovzdať maloleté deti Samuela a Hanu do osobnej striedavej starostlivosti otca podľa právoplatného rozsudku v č. k. 20P/325/2012 počas školského roku a aj v čase školských prázdnin a sviatkov v pomere 50/50 a počas letných prázdnin v intervale 15/15 dní podľa jeho samostatnej prílohy a obnoviť striedavú výchovu. V týždni starostlivosti otca súd zakazuje matke zasahovanie do starostlivosti otca narušovaním priebehu starostlivosti počas pobytu detí u otca, výživné sa neurčuje, daňový bonus bude naďalej poberať otec a rodinné prídavky na deti matka, miestom trvalého pobytu maloletých ostáva pôvodný domov rodiny na Y.šetrujúcim lekárom maloletých bude počas pobytu detí u otca L.. C. v ZS S., podľa rodičovskej dohody schválenej rozsudkom 20P/325/2012 alebo podľa návrhu otca na prezverenie detí otcovi zo dňa 27.8.2019 v č. k. 22P123/2019 v ktorom súd 19 mesiacov nekoná, podľa právneho názoru predsedu Krajského súdu v Bratislave v č. k. 8Co/337/2010, že matka je povinná odovzdať maloleté deti P. a W. otcovi do výlučnej osobnej starostlivosti otca, matka je oprávnená zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti každý párny víkend od piatku od 17.00 hod, do nedele do 17.00 hod a každú stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod. a počas školských prázdnin a sviatkov podľa samostatnej časti pôvodného rozsudku v č.k. 8C/422/2010 a 20P/325/2012 v starostlivosti počas školských prázdnin a sviatkov v pomere 50/50 a počas letných prázdnin v intervale 15/15 dní, daňový bonus a prídavky na maloleté deti bude poberať otec, matka je povinná uhrádzať výživné na maloletého P. vo výške 130 eur a výživné na maloletú W. 120 eur k rukám otca vždy do 15. dňa v mesiaci, miestom trvalého bydliska maloletých detí podľa dohody rodičov v rodičovskej dohode odsúhlasenej v rozsudku 20P/325/2012 bude naďalej Y. XX, XXXXX Q., ošetrujúcim lekárom maloletých detí bude L.. C. zo ZS S. ul., súd zakazuje matke v čase starostlivosti otca zasahovať do času starostlivosti otca.

4. Z výsluchu detí konaného dňa 16.12.2020 na tunajšom súde vyplynulo, že styk medzi otcom a maloletými sa realizuje bez zásadnejších problémov. Obe deti aktuálny stav vnímajú a hodnotia pozitívne a neželajú si jeho zmenu. Nesúhlasia s návrhom otca na zrušenie neodkladného opatrenia a návratom do predošlého stavu. Celkovo hodnotia, že aktuálna situácia je pre ne lepšia. S otcom sa pravidelne vidávajú a o styku sa vedia dohodnúť, keď termíny styku si dohadujú s otcom priamo deti.

5. Matka sa vo svojom podaní zo dňa 08.02.2021 k návrhu otca vyjadrila tak, že nesúhlasí s návrhom otca, naďalej považuje za najlepšie možné riešenie v záujme detí nepokračovať v režime striedavej osobnej starostlivosti. Obe deti sú spokojné s tým, že sú od leta 2019 len v matkinej starostlivosti, teda každý týždeň bez striedania zostávajú v jej byte. Na tomto nemajú najmenší záujem nič meniť. Rovnako im vyhovuje, že s otcom sa vidajú každú druhú sobotu cez deň v čase od 10,00 do 18,00. Okrem týchto dní sa v prípade sviatkov, prázdnin, rodinných osláv, vždy dohodnú na čase s ním strávenom nad rámec. Tento uvedený čas však za žiadnych okolností nechcú determinovať a ukotviť vymáhateľnou dohodou matky s otcom, nakoľko sa chcú sami rozhodnúť, koľko času s otcom strávia. Vzhľadom na ich vek, keď Samuel má XX rokov, W. XX rokov, ponecháva matka na ich dohovore s otcom, kedy a v akom rozsahu sa budú vidieť a koľko času strávia s ním v jeho domácnosti. S. má matka za to, že ani tunajší súd, ani odbor sociálnoprávnej ochrany detí nespravili žiadnu chybu, keď viedli rozhovor s deťmi bez účasti rodičov a pýtali sa na ich názor, priania a zisťovali tak aj ich mentálny stav. Zvukový záznam z pohovoru si nevyžaduje, nakoľko deti si nepriali, tak ako aj pri prvom pohovore, rodičom poskytnúť autentický záznam z pohovoru. Záznam spísaný pani sudkyňou matke bol doručený, čo jej postačuje. Naopak otec detí nerešpektuje ani v tomto prianie detí, verí iba svojej vlastnej verzii pravdy. Jeho názor, že iba on môže zabezpečiť zdravý fyzický a psychický vývoj našich detí je scestný, a len opätovne potvrdzuje, že s takýmto rodičom je aj režim striedavej osobnej starostlivosti nemožný. Stále je matke smiešne, ako z jej osoby aj z osoby jej matky (75-ročná dôchodkyňa, vdova, s mnohými zdravotnými komplikáciami) robí strašiaka a verí svojmu tvrdeniu, že deti manipulujú, že nemajú slobodný názor a že sú nešťastné v matkinej starostlivosti. Je vidno, ako otec neverí svojim deťom, ich inteligencii a sile osobnosti a vlastne im nedôveruje. Deťom sa v matkinej opatere darí dobre, každé má svoju izbu a zabezpečený prístup na online vyučovanie. Zároveň počas tejto náročnej korona-situácie sú chránené tak, ako treba (nielen cez rúška, dezinfekciu a dodržiavaním zásad, ktoré sú teraz nevyhnutné), ale snaží sa matka aj o pozitívny vzhľad do súčasnej situácie a komunikuje s nimi o ich pocitoch, trápeniach a možných obavách, pričom im dáva vždy nádej do ďalších dní. Tiež im zabezpečuje prísun vitamínov,

jedla, podporuje v nich fyzický pohyb a udržiavanie sociálnych kontaktov so spolužiakmi. Otec detí je naopak prívržencom konšpirácií, živý strachom z testovania na ochorenie a vakcinácii proti COVID-19 a tento svoj postoj ďalej podsúva deťom, hoci ich názor je úplne opačný. Celý otcov návrh, resp. žiadosť má iba jeden dôvod, a to jeho strach o financie. Otec detí vôbec neberie do úvahy, že rodičovská dohoda o striedavej osobnej starostlivosti z roku 2015, uplatnená aj na súde, už naďalej nie je platná a s tým, že mu vznikajú nové finančné povinnosti voči matke sa nechce zmieriť. Matku vníma ako „zlatokopku“, na deti platí výživné vo výške, akú si zvolil sám - 130 eur mesačne na syna a 120 eur mesačne na dcéru, neprihliadajúc na reálne potreby detí a životné náklady. Pred pár týždňami ho matka dvakrát oslovila s požiadavkou, aby si neuplatnil daňový bonus na deti za rok 2020. V rodičovskej dohode mali rodičia na princípe striedavej osobnej starostlivosti upravené aj tieto dávky a výhody - daňový bonus si uplatňoval otec, prídavky na deti dostávajú matka. Striedavá osobná starostlivosť prestala fungovať od 2. polovice roka 2019, t. j. od 2020 má matka legálny nárok si bonus na deti uplatniť, keďže žijú u nej počas celého roka. Toto však otec odoprel, čo bude matka ďalej riešiť v samostatnom podaní. Otec detí nechce prísť o finančnú výhodu, a preto opätovne posielal súdu sťažnosť a chce obnoviť striedavú osobnú starostlivosť iba za účelom tým, že nebude mať povinnosť platiť výživné na účet matky a bude si aj uplatňovať už spomínaný bonus. Ide o prípad chronického sťažovateľa, ktorý v konečnom dôsledku znepríjemňuje život sebe a svojim deťom z oboch manželstiev. A v neposlednom rade je iritujúcim kverulantom voči zúčastneným inštitúciám a je na škodu veci, že legislatíva si nevie poradiť s takýmto typom človeka. Súd, ÚPSVaR, ale aj iné orgány zahlcuje svojimi opakovanými, nepodloženými sťažnosťami a zbytočne tak ukrája z pracovného času všetkých zamestnancov daných inštitúcií. Nie je žiaden dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia 22P/184/2019 ani zabezpečenie obnovenia striedavej osobnej starostlivosti podľa rozsudku 20P/325/2015 a otcov návrh žiada zamietnuť.

6. Kolízny opatrovník maloletých detí odporučil návrh otca zamietnuť. V prílohe zaslal úradný záznam z telefonického rozhovoru s otcom, ktorý bol vykonaný za účelom poskytnutia spolupráce rodičom. Z tohto záznamu je zrejmé, že otec nemá záujem na riešení rodičovských konfliktov, zjednotení rodičovských postupov a eliminácie dopadu negatívnych vplyvov na deti, nakoľko otec a priori podmietol ponúkanú spoluprácu a poradenstvo.

7. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

9. Neodkladné opatrenie v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku môže súd zrušiť len na návrh. Súd na takýto návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

10. Na rozdiel od konania sporového, v mimosporovom konaní je možné neodkladné opatrenie zrušiť aj bez návrhu v prípade, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

11. V uvedenej veci bolo preto potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Z obsahu spisu vo veci samej vedenej pod sp. zn. 22P/123/2019, ako aj vo veci nariadenia výchovného opatrenia vedenej pod sp. zn. 22P/135/2019, ako aj z doposiaľ vykonaného dokazovania a podaní rodičov súd zistil, že neodpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, otec súdu ani v jednom zo svojich podaní neosvedčil, že na jeho strane, resp. na strane maloletých došlo od nariadenia neodkladného opatrenia k zmene odôvodňujúcej jeho zrušenie.

12. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

13. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že medzičasom došlo v konaní vo veci samej vedenom pod sp. zn. 22P/123/2019 k nariadeniu znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológia. Znalecký posudok doposiaľ napriek značnému časovému odstupe nebol vyhotovený vzhľadom na riešenie zmeny v osobe znalca. Otec aj v predmetnom konaní súd zahľucuje kvantom neprehľadných zmätočných podaní, mimoriadne sťažujúcich plynulý postup v konaní, ktoré celkom zjavne slúžia na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie, resp. bránenie jeho subjektívne vnímaných práv, bez zohľadňovania komplexnej platnej zákonnej úpravy, a smerujú k zmareniu znaleckého dokazovania, nariadenie ktorého zo strany súdu otec výslovne považuje za nátlak podľa § 192 ods. 1 až 4 Trestného zákona, z nedostatočnej znalosti práva absolútne opomínajúc okolnosti vylučujúce protiprávnosť činov upravených v štvrtom oddiele Trestného zákona, osobitne vo vzťahu k výkonu práva a povinností (§ 28 Tr. zákona). Konanie súdu obzvlášť sťažuje, pokiaľ otec vedený vlastným presvedčením bez opory v zákonoch, v ktorých sa pochopiteľne vzhľadom na absentujúce komplexné právnické vzdelanie dostatočne neorientuje, nie je ochotný akceptovať žiadne z rozhodnutí, resp. právnych záverov súdu.

14. Otec doposiaľ nebol ochotný akceptovať ani to, že vykonanie znaleckého dokazovania v súlade s príslušnými ustanoveniami procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdmi, je v danom prípade kľúčovým dôkazným prostriedkom, nevyhnutným pre spravodlivé meritórne rozhodnutie vo veci ďalšej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré odďaľuje predovšetkým vlastným obštrukčným a až hranične šikanóznym konaním vo vzťahu k súdu. Napokon aj chaotický obsah, forma a frekvencia početných podaní otca iba potvrdzujú nevyhnutnosť potreby uskutočnenia psychologického skúmania v predmetnej veci, a to nielen v smere naznačenom otcom v jeho podaniach vo vzťahu k matke a maloletým deťom, ale predovšetkým v smere vplyvu jeho vlastného osobnostného nastavenia na vývin rodinných pomerov. Výsledky znaleckého dokazovania by napokon tvorili spoľahlivý podklad aj pre prípadné zrušenie aktuálne účinného neodkladného opatrenia, ktorým došlo k pozastaveniu k zabezpečeniu starostlivosti o deti zo strany rodičov vo forme striedavej osobnej starostlivosti, na základe rozsudku tunajšieho súdu č.k. č.k. 20P/325/2012-1388 zo dňa 30.06.2015, ktorá vo významnom časovom období aj bez zásadnejších problémov riadne fungovala.

15. V danom čase však súd na základe dostupných výsledkov dokazovania nezistil zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušenie uznesenia súdu č.k. 22P/184/2019-13 zo dňa 11.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/420/2019-106 zo dňa 21.11.2019, na základe ktorého rozhodnutia súd pristúpil k dočasnému zvereniu maloletých detí osobnej starostlivosti matky v súlade s ich vôľou, vychádzajúcou z ich subjektívneho prežívania v čase rozhodovania, ktoré súd nemá za objektivizované vzhľadom na stále neuskutočnené znalecké dokazovanie. Naopak vychádzajúc z opakovaného pohovoru s maloletými deťmi dňa 16.12.2020, opätovne uskutočneného napriek subjektívnemu presvedčeniu otca o opaku plne v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami vyplynulo, že situácia detí sa stabilizovala, v aktuálnom režime, kedy majú umožnený pravidelný kontakt s otcom, a to aj nad rozsah času vymedzeného neodkladnou úpravou, sú spokojné a stav založený neodkladnou úpravou nemá žiaden negatívny vplyv na kvalitu ich emocionálneho vzťahu s otcom.

16. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že deti, na ktorých názor súd s prihliadnutím na ich vek a rozumovú vyspelosť musí prihliadať, nepotvrdili otcom tvrdenú príčinu ich nevdle pokračovať v striedavej osobnej starostlivosti v dôsledku manipulatívneho konania matky, resp. starej matky. Naopak skôr sa stále javí, a bez uskutočnenia znaleckého dokazovania v konaní o zmenu zverenia nie je možné ani túto skutočnosť, rovnako ako možný vplyv uvedených blízkych osôb detí jednoznačne ani potvrdiť, ani vyvrátiť, že k zmene postoja detí došlo v dôsledku konania samotného otca, ktorý ani po dočasnej úprave pomerov uskutočnenej v záujme maloletých detí, k zdravému psychickému vývinu ktorých by neprispel stav neustáleho podvedomého tlaku povinnosti prispôbiť sa nútenému stavu založenému predchádzajúcim rozhodnutím súdu o striedavej osobnej starostlivosti, prispel sám otec svojim osobným postojom a prístupom k výchove detí, pričom doposiaľ nebol schopný dostatočnej sebareflexie. Naopak z opakovaného pohovoru s deťmi vyplýva, že rozvíjaním istých tém, ktoré v deťoch vyvolávajú diskomfort, v nich naďalej iba utvrdzuje nevdle vrátiť sa k módu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá prichádza do úvahy nielen vtedy, pokiaľ o ňu rodič vedený osobnou túžbou plne realizovať svoje zákonné právo na osobnú starostlivosť o deti prejavuje záujem, ale za súčasného splnenia podmienky, že ňou budú lepšie zaistené potreby detí a to nielen po materiálnej, ale predovšetkým po stránke psychickej. Aj v tejto súvislosti súd otcovi opätovne zdôrazňuje dôležitosť vykonania znaleckého skúmania vo veci samej a apeluje na otca, aby sa zdržal ďalšieho konania, ktorým by takémuto nevyhnutnému dokazovaniu

bránil, nakoľko jeho uskutočnenie je v záujme všetkých účastníkov konania. K zmene nariadeného právoplatného neodkladného opatrenia môže súd pristúpiť iba v prípade zmeny pomerov, resp. k jeho zrušeniu v prípade preukázateľného odpadnutia dôvodu, ktorý súd viedol k jeho nariadeniu, avšak súd k takémuto rozhodnutiu nemôže pristúpiť iba na základe kvanta zmätočných a často s vecou nesúvisiacich tvrdení a subjektívneho presvedčenia otca, ktorý svojim nátlakovým postojom vo vzťahu k súdu a k samotným deťom iba preukazuje svoju neschopnosť, resp. neochotu rešpektovať maloleté deti nie ako objekty, ale ako plnohodnotné subjekty práva s ich autonómnym prežívaním a potrebami, čo ho značne diskvalifikuje z hľadiska jeho rodičovských kompetencií.

17. Súd je povinný poskytnúť maloletým deťom najvyššiu ochranu, a to i na úkor jeho rodičov. Súd chrániac záujem maloletých detí, pri určovaní a posudzovaní ktorého súd zmysle čl. 5 písm. c) Základných zásad Zákona o rodine súd posudzuje a zohľadňuje o.i. aj ochranu dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, návrhy otca zamietol, lebo nepreukázal takú zmenu pomerov, ktorá nastala od rozhodnutia súdu o dočasnom prezverení detí, ktorá by odôvodňovala zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, keď otec naďalej stále zotrváva na svojich postojoch a na jeho strane vo vzťahu k pochopeniu potrieb maloletých detí neprebehlo pozitívny posun v dostatočnej intenzite, súdiac podľa cyklicky takmer zhodného obsahu jeho podaní v porovnaní s jeho podaniami predchádzajúcimi nariadeniu neodkladnej úpravy.

18. Ostatné skutočnosti, ktoré otec vo svojich podaniach uvádza, budú predmetom dokazovania vo veci samej, ktoré bude nasledovať po uskutočnení znaleckého dokazovania.

19. Súd napokon OPAKOVANE apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí a aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývin svojich detí. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem detí. Súd dáva do pozornosti obom rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní rovnako zohľadňoval. Deti na svoj harmonický rozvoj potrebujú lásku a porozumenie, mali by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať deti v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ich usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa si želá, aby sa jeho rodičia pred ním nehádali, aby boli navzájom k sebe i k nemu aspoň tak zdvorilí, ako sú k ostatným ľuďom a ako to aj od neho vyžadujú. Podmienkou efektívneho rodičovstva nie je, aby sa rodičia mali radi, aby sa všetko vrátilo do koľají, keď konflikty medzi nimi neboli. Stačí, keď konflikty zminimalizujú tak, aby sa mohli o deti riadne starať. Teda dôležité je prestať pokračovať v konflikte. Deti nereagujú len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe, aký majú k sebe navzájom ako rodičia postoj. Predovšetkým rodičia sú ich rozhodujúcim vzorom. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné deti a nepoužívali ich ako nástroj vzájomného boja. Súd rodičom odporúča, aby spoločne pokračovali vo využití odbornej pomoci, ku ktorej dobrovoľne iba na základe intervencie súdu pristúpili v priebehu konania sp. zn. 22P/135/2019 s cieľom naučiť sa spolu vecne a konštruktívne komunikovať, reflektovať na potreby detí a neprenášať na ne ich vzájomné nezhody a negatívne postoje, ktorú možnosť im sprostredkoval aj súd v označenom konaní o nariadenie výchovného opatrenia, avšak bez zmeny prvotného nastavenia každého z rodičov zatiaľ stále evidentne neefektívne.

20. Súd teda na základe uvedeného dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, naďalej trvajú a návrhy otca na zrušenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako nedôvodné. Nakoľko otec súdu neosvedčil, že došlo k takej závažnej zmene pomerov alebo odpadli dôvody, pre ktoré je neodkladné opatrenie nariadené, súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol (obe deti síce pozitívne hodnotili, že otec začal niektoré veci chápať, situácia sa upokojila, ale jeho samotný prístup prezentovaný navonok je stále nezmenený).

21. Otcom navrhované zrušenie súdom nariadeného neodkladného opatrenia by znamenalo, že by boli deti opätovne proti ich vôli vystavené neprimeranému psychickému tlaku v dôsledku prežívaného diskomfortu pri nezmenenom výchovnom postoji otca ako aj jeho naladení vo vzťahu k matke. Napokon nebolo vo vzťahu k objektivizácii dôvodov postoja detí vo veci samej doposiaľ ukončené znalecké dokazovanie, výsledky ktorého budú mať rozhodujúci význam pre posúdenie dôvodnosti ďalšieho trvania neodkladnej úpravy.

22. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. /§ 355 ods. 2 CSP/.

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie (§ 357 CSP).